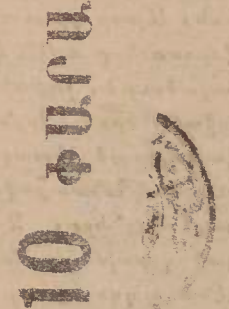

ԽՐԱԿԱՐԱԿՆԵՐ
ԵՐ. ՍՐԱՍԲԵՇԻԱՆԵԱՆ
Գրութիւն և չին տպութիւն
Բաժնետիրութեան պայմաններ տեսնել Գրք Էջեր
Կ. ՊՈԼԻՍ, Ղ.Ս.Ա.Բ.ԻՍ.

Արեւիկ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱՂԳԱՅԻՆ

10 PARAS

ԿԵՐԱԿԻՆՈՅ ՈՐԹԵՐՈՒՆ
«ԱՐԵՒԻԿ» ԿԵ ԶԱՅԱՑԱՅԻՆԵ

1. — Ձեռքի ծախսած իւրաքանչիւր
«Արեւիկ»-ի վրայ մէկ փութաւ: 2. — Արեւիկ

բացման թաւալանին (14 դեկտ.) յետոյ գա-
լիք բաժնետիրութեան իւրաքանչիւրէն

10 դրո: 3. — Իւր 900 ոսկի բերքին ու-
նեցած բաժնետիր. պահանջին 100ին 25 դ.

յայտնին 200 ոսկի: 4. — Զարմանի ծանուց-
մանց ու մատուցելի վրայ 20 ոսկան դրո: 5. — Թաղ. խորհրդին, Երեւանի, պատա-
րագի ծանուցմանց իւրաքանչիւրէն 5 դրո:

«ՀԱՅԱՍՏԱՆ»
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՐԱՐԵՒՆԻ
SABAGHIAN
DIRECTEUR PROPRIÉTAIRE
Karekin Boyadjian
Cons/plé Galata

ՀԱՅ ՆԱԽԱՐԱՐԻՆ ԿԵՆ

«Պատաստեմ ծախին է որ քար կը
նետուի», կ'ըսեն, ու քարը նետուե-
ցաւ միշտ հանր. շինութեանց երկ-
առաքարը նախաբանին երկրին մէջ
ճարտարները գործարարել չեն, քարը
նետուեցաւ, դեռեւրուն կամարները
խախտաւ են, քարը նետուեցաւ: Այդ-
րիկանի զեռի երկաթուղին դեռ
մարմնացած չէ, քարը նետուեցաւ: Մի-
այնուհանդերձ հիւանդոտ չափաներն
ու հիւանդկան ընկերութիւնը դեռ
չյանձնուցան անդլական ստեղծա-
գործ ձեռքերով, քարը նետուեցաւ, ու
կը նետուին քարերը...»

Կան ուրիշներ որոնք զարմանալի
կը դանեն քարերու այդ տարածքը,
գուցէ անձնական, քիմիական կամ
այն անվորով կեցողներին ստեղծե-
աւ կանգուն կը կենայ հանր. շինու-
թեանց նախաբանը, — աղայ-մարգար
արժանի կեցողներով, քարը գործ-
ներու շատերը, ողջամիտ դրոշները
առաւելագոյն, անհամարելի կը դանեն
մեզ այն աղայամիտ վերաբերման
մասին որ կ'ունենանք դէպի երկուս-
տորդ հայ նախաբանը:

Թէ ի՞նչ կը խորհի, արդարեւ,
ինքը նախաբանը գրի ու մտքի այդ
թիւթեւ խորհումներն ու վերայ հաս-
նալով անսովորական ստեղծե-
աւ, մէկ գոնէ անգամ մը լսել պետական
այդ պաշտօնատարը նոյն իսկ իր ա-
նութիւն վրայ:

— Ի՞նչ կ'ըսեն, տե՛ր նախաբան,
այն գանաղան տեսութեանց մասին
որով, առաւել յայտնի հետ, գե-
րաւ կը մարդուն ձեռն պաշտօնին բա-
նութիւնը:

— Այդ պաշտօնատարը իր վրայ
դիւրութեամբ խոսեցողը շատ հան-
գամունքներ ունի, շատերը այս գոն-
նին ներս կը մտնեն՝ հին ձեռքով
արտօնութիւններ ձեռք ձգելու: Արդի
նախաբանը որ իր պարտականու-
թեան ձայնին կը հետեւի առաւելագոյն,
պէտ, քան թէ արձագանդուած սե-
սանքերու, առջի օրութեան իսկ վերջ
դրած է հին մարդոց հին դիմումներ
ընդունելու: Երբեք դիմումները այն ասե-
նքով միայն նկատի կ'առնուին երբ ամէ-
նէն աւելի բնութեան է արտօնու-
թեան շահագործութիւնը ինչպատե-
կիւրին հանրութեան Այսպէս, թուի
քաջաւոր է անոնց առջեւ որոնք մեր
նախնի յանձնարարութեան իմրիպագի-
ններն էին: Ու անտարակոյս պէտք է
ստանք բոլորը:

Ո՛ր մնաց սա Միասնութիւն

— Այդ գործը, հաւանակ չարի-
մաց չուրհանգիստ, մարմին առած գործ
մըն է. Բնականութիւնը կը սպասէ
300 հազար բաժնեկիցներու գնու-
մին օսմանցներու կողմէ: Կառա-
վարութիւնը, այդ մասին, պայմանա-
ւորաբար անհրաժեշտ է. եթէ մինչև այս
վերջին օրը չգտնուին անոնք, կառա-
վարութիւնը ինքը պիտի գնէ փո-
խանորդարար:

— Հանր. շինութեանց և Սահ-
արական նախաբանութեանց բաժա-
նու՛մը իրաւ է որ դուք բրած էք,
Տէ՛ր:

— Այո, և շատ լաւ պիտի ըլ-
լայ, որպէս զի այս պաշտօնատարը
առանձնապէս զբաղել իր սեփական
գործերովը:

— Չէ՛ք ցաւիր որ ձեր անուին
չուրը գանաղան խաղեր տեղի կ'ու-
նենան:

— Շատ բնական կը դանեմ
ընդհանրապէս. կրնայի՞ երբեք կար-
մել որ պաշտօնի մը բնութիւնը միւս-
նոյն ձեռքով բնութիւն Մարդիկ ալ
կան որոնք իրենց նախախորհիւն-
ները ունեն, ունեն իրենց համարը-
րանքը դէպի այս կամ այն անհա-
տակաւութիւնները, գուցէ և իրենց
անձնական շահերը: Սխալ ամենայն-
հիւ, հայ նախաբանին պայման չեն
գնահատութիւններ, համակրանքներ
ներքեւն և գուրդներ: Այլ ամենին ա-
ւելի կան ներքին համակրանքներ, պար-
տականութիւններ լրիւ գործադրու-
թեանը անհրաժեշտ լուծեան մէջ, ու
ընդ իր անվճար ուժերը կը կազ-
մեն:

Բաւական խոստովանէ ինչու, ներս
առնէ: — Երբեք մը քորդ սըլ չառնող
էին: պէտք էր տեղի տալ ուրիշնե-
րու, և դուրս ելայ:

Ի՞նչ խաղերն ու արտօնայտու-
թիւնը այն ապագայութիւնը կը լծող-
նուին որ ուժի երկասարակ-պատա-
նաւոր մըն էր, լուծութեան և պար-
տականութեան գործանքներին մէջ
կորուցած: Իսկական ուժը անշուշտ
ան է որ մարդ կ'ընէր: Կը գտնէ,
առն է որ ունի հայ նախաբանը ար-
Ո՛ր չենք դարձնար, երբ նախորդ-
աբար բարձրանալով կան ինչի եր-
որ յանդգնարար կանգնեցաւ յետա-
դիմական ուժերու առջև, և փոփոխ-
կամայ զօրեղբուն, սրտե՛ք ձեռքին
մէջ կար մահը և սիրտերնուն խորը
թախտուած թախալար: Կամարակա-
նութիւնը, կը պատահէ ի՞նչ երեւոյթ-
նութիւններ, իր խղճէն գտաւ, ուրիշ
բանէ չէր փնտրել, և ցորչափ այդ-
պիսի արդարեւ զօրեղբուն այս արժէքի մէջ
կը դառնուի, դուրս կ'ընէ ան, և
բնութիւնատեղիները:

ՀԱՐԱՆԻ

ԴԵՊԻ ՆԻԿՈՍԻՏԻԱՆ

ԱՏԱԲԱԶԱՐԻ ՄԵՋ

Ատաբազար է: «Այսին է ասիա-
բազ և աղբ, փողոցներն աղտոտ են ու
անկարգ, բայց...» (Ինչպէ՞ս Օտեան բռնած
է՛ր հաճախարար Վիպապ հեն Նկարա-
գործարարին մէջ) «Երբեք այս անկարգու-
թեան մէջ», մաքրութիւնը այս աղտո-
տութեան մէջ է, քեզեցիկութիւնն ու դա-
նալուստութեան հրապարակ «Տօն» (բա-
նեց բացառութեամբ) բնական ու ընկե-
րային աստիճաններուն մէջ է:

Ատաբազար, ամէն բանէ առաջ, գործի,
ստուարի մարդ է. փարային արժէքը
գիտցող, ձեռք չհանող: Ուստի ալ բնա-
ւորութեամբ, քիչ մըն ալ ունարտաբեր ու
ինքնաշահաւան: Բնաւորական այս թերի
կողմերը քիչ մը զարգացուած, բաւական
մըն ալ դատարարականութեամբ պիտի կը-
րան ընտիր յատկութիւններու փոխարին:

Երեք ընկեր էինք երբ չափաւորեցին ի-
ջանք: Հիմա մեր խումբը ստուարաբար
ծառօններով, որովք աւելի հետաքրքրու-
թեան համար մեզ կը ընկալուէին զան-
թէ ասք աստիճանականութեան նպատակով:
Մեզ կը պարզեցին զապալներն ալ և ալ
կողմերը, ուր մասօթ և կէտ ծանօթ դէ-
մեր կ'ողջունէին: Կը խորհէ իրենց վար-
ժարանքներուն ու կեցողութեան վրայ,
վերջիններս թիւով հինգ, առաջիններս
քիչ մը աւելի՝ երկու ուսուցիչ մանկապար-
տէ՛ղներով, որոնք և կ'առաւարդէին եր-
կու պարտք վարձեցնէին: Կը տեսնէր
հայրենացի վարձարարը, կը ճանչցէր ի-
րենց վարձարարներէն մէկ իրեւելը, Օր-
Արեւիկի որ հայրենի կ'առաւելէ, հա-
կանականներ և ուսուցիչներ՝ Յովն. Ա-
րեւիկեան, Յովն. Արեւիկեան, այլովք
հանգրձան:

Կը ծաղկէ, կը ծաղկէ, միասնորթ
գետնի մը: — Կայ հեղինակ... — Կայ
որովք զապալներ կարծաւոր ընդարձակ
սկիւրի մը մէջ պարտական չուրի հա-
մարապարտներ, ամէն ինչ կը մնայ այս
միջոցով աստիճանականութեան մէջ որ ստա-
կուի ու ճնշող բան մը ունի: Բնութեան
լայն ծաղիկ մը չի փոքր չուրի: Կայ
գիւղի մը յոյնիս ապագայութեան մասով հով-
մը ունի, որմէ կ'աղբարձու: Բնութեան
աղբարձին կանգնէ անձնականութեան և ու-
սուցիչ, միջոցաւ արգելա ստուար հայր-
ենի մը կ'առնէ և փրկանքները դասեր
ստանձնած է երբ 1909—1910 դարձա-
կան տարւածն սկիզբը, հազիւ երեք չորս
ամիս մնացած է: Ինքզինքը գնահատել
ապու յարմար միջոցները չէր արդէն մեր
տաղայափ — պատանաստեանին համար: Ի-

րենք ընտրած անձինքն ալ վերջին ամիս-
ներուն անհամակարգութեան յայտնի նշան-
ներ ցոյց տալուն պէս՝ խնամակալութիւնը
քանի մը ուրիշ գնեցով անոր արժէքը անու-
շեքները ու ճարտեր է: Բայց, տեղացիներէն
ոմանք կարծեմով, այս պերճանքին ալ
Ատաբազարացին անատակ ու անպատաս-
ցող տուաւ ինքզինքը: Կ'ուրիշ մէկ տալ
է ասք անհեղ, հրապարակ չէր չէն, մէկ
ստանալով, Կեդրոնական (Իմա՛ր բարձրու-
գործ) վարձարարին փայտուն չորհուրդն
արդէն քանի վայելել չապարդէ և այդ
աղտոտով անգամ, փառաբարձելով: Մի-
ջոցաւոր անձուկ, միայնակ անձուկ,
զապալներն անձուկ վերջի վերջոյ եղածին
չանենք: ամենեւնի անձուկ գործու-
նէրութեան արձամարձակով նստելու և
կազմալուծութեան վիճակին կը հասնէին:

Բայց կը տեսնեմ որ այս տաղերը շատ
կը լրջանան, խոստան խորհրդածութեան կը
տանին, միջոցաւ իմ նպատակս էր լոկ
վաճառքին անձուկ, միայնակ անձուկ,
զապալներն անձուկ վերջի վերջոյ եղածին
չանենք: ամենեւնի անձուկ գործու-
նէրութեան արձամարձակով նստելու և
կազմալուծութեան վիճակին կը հասնէին:

Ատաբազար ալ ունի իր պարտքերն ու
հարկան, Զարկը և ամէն դուրսէ կեցողի
վէտ չեղածով կը հարցնէ, ձեռքերը գա-
ցնէր, ինչպէ՞ս Պոստեցին պիտի ըսէր: «Այո-
րեքը դարձրէ՛ր: Այո՛, գաղթեց անտանգ
այդ չաղիքը որ չըսէին, մըն է՛ ոչ աւելի
ոչ պակաս: Հնա ալ կեդրոնականներն է
թիւրի երեւոյթանքներն, Բարձր իր չու-
նէ չորսորդ հոտ ալ կը ստիպէ: Ուստի խումբ
նստած են՝ ալ, կին, աղաք: Երեւոյթա-
րենք չըլլի և տեսնել վայելել կանաչու-
թիւնը, չորսին վաղը, անցողիքներ: Հնա
հոտ բարձրաձայն կը խօսին, կ'ըսեն...
«Հիմա ապագայութեան է, ծո՛ւ: Կիրենի ալ
անտանգ չեն, իրենց հրապարակ կ'աղբարձու-
նէ անձնականութեան օտարական
դէմքերնուն միայն: Իրենց տարազը բա-
ւական կ'ընէ, նոյնիսկ պայականի ձեռ-
նածածկ կան: Մեր պայականները միջոցին
հետեւին կը տեսնենք որովք Պոստեցին
ալ, Պոստեցին կը տեսնենք ալ ինչպէս
անտանգ չըլլի և տեսնել վայելել կանաչու-
թիւնը, չորսին վաղը, անցողիքներ: Հնա
հոտ բարձրաձայն կը խօսին, կ'ըսեն...
«Հիմա ապագայութեան է, ծո՛ւ: Կիրենի ալ
անտանգ չեն, իրենց հրապարակ կ'աղբարձու-
նէ անձնականութեան օտարական
դէմքերնուն միայն: Իրենց տարազը բա-
ւական կ'ընէ, նոյնիսկ պայականի ձեռ-
նածածկ կան: Մեր պայականները միջոցին
հետեւին կը տեսնենք որովք Պոստեցին
ալ, Պոստեցին կը տեսնենք ալ ինչպէս
անտանգ չըլլի և տեսնել վայելել կանաչու-
թիւնը, չորսին վաղը, անցողիքներ: Հնա
հոտ բարձրաձայն կը խօսին, կ'ըսեն...
«Հիմա ապագայութեան է, ծո՛ւ: Կիրենի ալ
անտանգ չեն, իրենց հրապարակ կ'աղբարձու-
նէ անձնականութեան օտարական
դէմքերնուն միայն: Իրենց տարազը բա-
ւական կ'ընէ, նոյնիսկ պայականի ձեռ-
նածածկ կան: Մեր պայականները միջոցին
հետեւին կը տեսնենք որովք Պոստեցին
ալ, Պոստեցին կը տեսնենք ալ ինչպէս
անտանգ չըլլի և տեսնել վայելել կանաչու-
թիւնը, չորսին վաղը, անցողիքներ: Հնա
հոտ բարձրաձայն կը խօսին, կ'ըսեն...
«Հիմա ապագայութեան է, ծո՛ւ: Կիրենի ալ
անտանգ չեն, իրենց հրապարակ կ'աղբարձու-
նէ անձնականութեան օտարական
դէմքերնուն միայն: Իրենց տարազը բա-
ւական կ'ընէ, նոյնիսկ պայականի ձեռ-
նածածկ կան: Մեր պայականները միջոցին
հետեւին կը տեսնենք որովք Պոստեցին
ալ, Պոստեցին կը տեսնենք ալ ինչպէս
անտանգ չըլլի և տեսնել վայելել կանաչու-
թիւնը, չորսին վաղը, անցողիքներ: Հնա
հոտ բարձրաձայն կը խօսին, կ'ըսեն...
«Հիմա ապագայութեան է, ծո՛ւ: Կիրենի ալ
անտանգ չեն, իրենց հրապարակ կ'աղբարձու-
նէ անձնականութեան օտարական
դէմքերնուն միայն: Իրենց տարազը բա-
ւական կ'ընէ, նոյնիսկ պայականի ձեռ-
նածածկ կան: Մեր պայականները միջոցին
հետեւին կը տեսնենք որովք Պոստեցին
ալ, Պոստեցին կը տեսնենք ալ ինչպէս
անտանգ չըլլի և տեսնել վայելել կանաչու-
թիւնը, չորսին վաղը, անցողիքներ: Հնա
հոտ բարձրաձայն կը խօսին, կ'ըսեն...
«Հիմա ապագայութեան է, ծո՛ւ: Կիրենի ալ
անտանգ չեն, իրենց հրապարակ կ'աղբարձու-
նէ անձնականութեան օտարական
դէմքերնուն միայն: Իրենց տարազը բա-
ւական կ'ընէ, նոյնիսկ պայականի ձեռ-
նածածկ կան: Մեր պայականները միջոցին
հետեւին կը տեսնենք որովք Պոստեցին
ալ, Պոստեցին կը տեսնենք ալ ինչպէս
անտանգ չըլլի և տեսնել վայելել կանաչու-
թիւնը, չորսին վաղը, անցողիքներ: Հնա
հոտ բարձրաձայն կը խօսին, կ'ըսեն...
«Հիմա ապագայութեան է, ծո՛ւ: Կիրենի ալ
անտանգ չեն, իրենց հրապարակ կ'աղբարձու-
նէ անձնականութեան օտարական
դէմքերնուն միայն: Իրենց տարազը բա-
ւական կ'ընէ, նոյնիսկ պայականի ձեռ-
նածածկ կան: Մեր պայականները միջոցին
հետեւին կը տեսնենք որովք Պոստեցին
ալ, Պոստեցին կը տեսնենք ալ ինչպէս
անտանգ չըլլի և տեսնել վայելել կանաչու-
թիւնը, չորսին վաղը, անցողիքներ: Հնա
հոտ բարձրաձայն կը խօսին, կ'ըսեն...
«Հիմա ապագայութեան է, ծո՛ւ: Կիրենի ալ
անտանգ չեն, իրենց հրապարակ կ'աղբարձու-
նէ անձնականութեան օտարական
դէմքերնուն միայն: Իրենց տարազը բա-
ւական կ'ընէ, նոյնիսկ պայականի ձեռ-
նածածկ կան: Մեր պայականները միջոցին
հետեւին կը տեսնենք որովք Պոստեցին
ալ, Պոստեցին կը տեսնենք ալ ինչպէս
անտանգ չըլլի և տեսնել վայելել կանաչու-
թիւնը, չորսին վաղը, անցողիքներ: Հնա
հոտ բարձրաձայն կը խօսին, կ'ըսեն...
«Հիմա ապագայութեան է, ծո՛ւ: Կիրենի ալ
անտանգ չեն, իրենց հրապարակ կ'աղբարձու-
նէ անձնականութեան օտարական
դէմքերնուն միայն: Իրենց տարազը բա-
ւական կ'ընէ, նոյնիսկ պայականի ձեռ-
նածածկ կան: Մեր պայականները միջոցին
հետեւին կը տեսնենք որովք Պոստեցին
ալ, Պոստեցին կը տեսնենք ալ ինչպէս
անտանգ չըլլի և տեսնել վայելել կանաչու-
թիւնը, չորսին վաղը, անցողիքներ: Հնա
հոտ բարձրաձայն կը խօսին, կ'ըսեն...
«Հիմա ապագայութեան է, ծո՛ւ: Կիրենի ալ
անտանգ չեն, իրենց հրապարակ կ'աղբարձու-
նէ անձնականութեան օտարական
դէմքերնուն միայն: Իրենց տարազը բա-
ւական կ'ընէ, նոյնիսկ պայականի ձեռ-
նածածկ կան: Մեր պայականները միջոցին
հետեւին կը տեսնենք որովք Պոստեցին
ալ, Պոստեցին կը տեսնենք ալ ինչպէս
անտանգ չըլլի և տեսնել վայելել կանաչու-
թիւնը, չորսին վաղը, անցողիքներ: Հնա
հոտ բարձրաձայն կը խօսին, կ'ըսեն...
«Հիմա ապագայութեան է, ծո՛ւ: Կիրենի ալ
անտանգ չեն, իրենց հրապարակ կ'աղբարձու-
նէ անձնականութեան օտարական
դէմքերնուն միայն: Իրենց տարազը բա-
ւական կ'ընէ, նոյնիսկ պայականի ձեռ-
նածածկ կան: Մեր պայականները միջոցին
հետեւին կը տեսնենք որովք Պոստեցին
ալ, Պոստեցին կը տեսնենք ալ ինչպէս
անտանգ չըլլի և տեսնել վայելել կանաչու-
թիւնը, չորսին վաղը, անցողիքներ: Հնա
հոտ բարձրաձայն կը խօսին, կ'ըսեն...
«Հիմա ապագայութեան է, ծո՛ւ: Կիրենի ալ
անտանգ չեն, իրենց հրապարակ կ'աղբարձու-
նէ անձնականութեան օտարական
դէմքերնուն միայն: Իրենց տարազը բա-
ւական կ'ընէ, նոյնիսկ պայականի ձեռ-
նածածկ կան: Մեր պայականները միջոցին
հետեւին կը տեսնենք որովք Պոստեցին
ալ, Պոստեցին կը տեսնենք ալ ինչպէս
անտանգ չըլլի և տեսնել վայելել կանաչու-
թիւնը, չորսին վաղը, անցողիքներ: Հնա
հոտ բարձրաձայն կը խօսին, կ'ըսեն...
«Հիմա ապագայութեան է, ծո՛ւ: Կիրենի ալ
անտանգ չեն, իրենց հրապարակ կ'աղբարձու-
նէ անձնականութեան օտարական
դէմքերնուն միայն: Իրենց տարազը բա-
ւական կ'ընէ, նոյնիսկ պայականի ձեռ-
նածածկ կան: Մեր պայականները միջոցին
հետեւին կը տեսնենք որովք Պոստեցին
ալ, Պոստեցին կը տեսնենք ալ ինչպէս
անտանգ չըլլի և տեսնել վայելել կանաչու-
թիւնը, չորսին վաղը, անցողիքներ: Հնա
հոտ բարձրաձայն կը խօսին, կ'ըսեն...
«Հիմա ապագայութեան է, ծո՛ւ: Կիրենի ալ
անտանգ չեն, իրենց հրապարակ կ'աղբարձու-
նէ անձնականութեան օտարական
դէմքերնուն միայն: Իրենց տարազը բա-
ւական կ'ընէ, նոյնիսկ պայականի ձեռ-
նածածկ կան: Մեր պայականները միջոցին
հետեւին կը տեսնենք որովք Պոստեցին
ալ, Պոստեցին կը տեսնենք ալ ինչպէս
անտանգ չըլլի և տեսնել վայելել կանաչու-
թիւնը, չորսին վաղը, անցողիքներ: Հնա
հոտ բարձրաձայն կը խօսին, կ'ըսեն...
«Հիմա ապագայութեան է, ծո՛ւ: Կիրենի ալ
անտանգ չեն, իրենց հրապարակ կ'աղբարձու-
նէ անձնականութեան օտարական
դէմքերնուն միայն: Իրենց տարազը բա-
ւական կ'ընէ, նոյնիսկ պայականի ձեռ-
նածածկ կան: Մեր պայականները միջոցին
հետեւին կը տեսնենք որովք Պոստեցին
ալ, Պոստեցին կը տեսնենք ալ ինչպէս
անտանգ չըլլի և տեսնել վայելել կանաչու-
թիւնը, չորսին վաղը, անցողիքներ: Հնա
հոտ բարձրաձայն կը խօսին, կ'ըսեն...
«Հիմա ապագայութեան է, ծո՛ւ: Կիրենի ալ
անտանգ չեն, իրենց հրապարակ կ'աղբարձու-
նէ անձնականութեան օտարական
դէմքերնուն միայն: Իրենց տարազը բա-
ւական կ'ընէ, նոյնիսկ պայականի ձեռ-
նածածկ կան: Մեր պայականները միջոցին
հետեւին կը տեսնենք որովք Պոստեցին
ալ, Պոստեցին կը տեսնենք ալ ինչպէս
անտանգ չըլլի և տեսնել վայելել կանաչու-
թիւնը, չորսին վաղը, անցողիքներ: Հնա
հոտ բարձրաձայն կը խօսին, կ'ըսեն...
«Հիմա ապագայութեան է, ծո՛ւ: Կիրենի ալ
անտանգ չեն, իրենց հրապարակ կ'աղբարձու-
նէ անձնականութեան օտարական
դէմք

